

N:o 12.

KONGL. MAJ:TS

Nådiga Proposition till Riksdagen, att det till Statens jernvägs-
trafiks pensionsinrättning anvisade bidrag af trafikmedlen
må tillsvidare utgå efter samma beräkningsgrund,
som hittills;

Gifven Stockholms Slott den 22 Januari 1875.

Sedan Kongl. Maj:t uti en den 23 Februari 1872 aflåten Nådig Propo-
sition föreslagit Riksdagen, att af trafikmedlen måtte årligen, räknadt från och
med berörda år, såsom statsbidrag till en pensionsinrättning för tjensteperso-
nalen vid Statens jernvägstrafik afsättas ett belopp, som motsvarade en och en
half procent af skilnaden mellan Statens jernvägstrafiks samtliga inkomster å
ena sidan och utgifter för drift och underhåll å den andra, och hvilket belopp
skulle nämnda inrättning tillgodogöras i öfverensstämmelse med de föreskrifter,
som af Kongl. Maj:t i Nådigt reglemente för samma inrättning kunde varda
fastställda; dock att, när berörda skilnad första gången uppginge till fem pro-
cent af den sammanräknade summan, som anläggningen af de trafikerade stam-
banorna enligt Styrelsens för Statens jernvägsbyggnader bokslut kostat, den till
förmån för pensionsinrättningen utgående årliga procent skulle ånyo bestämmas
efter hvad på grund af då verkställda sannolikhetsberäkningar angående pen-
sionsinrättningens ekonomiska framtid och öfriga på denna fråga inverkan-
de omständigheter kunde finnas skäligt; så har Riksdagen, enligt hvad han i under-
dånig skrifvelse den 10 Maj 1872 tillkännagifvit, beviljat hvad Kongl. Maj:t,
på sätt ofvan är omförmäldt, äskat såsom bidrag till pensionering af tjenste-
personalen vid Statens jernvägstrafik i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det
förslag, som legat till grund för och funnits fogadt vid Kongl. Maj:ts Nådiga
proposition i ämnet. Till följd af Riksdagens berörda beslut har Kongl. Maj:t,
uti § 2 af det för Statens jernvägstrafiks pensionsinrättning den 6 September

1872 utfärdade Nådiga Reglemente, bland pensionsinrättningens tillgångar upptagit Statens bidrag, hvilket för år 1872 och tillsvidare för hvarje efterföljande år utginge med belopp, motsvarande en och en half procent af skilnaden mellan Statens jernvägstrafiks samtliga inkomster å ena sidan och utgifter för drift och underhåll å den andra.

Direktionen för nyssnämnde pensionsinrättning har nu uti ett den 9 i denna månad till Kongl. Maj:t inkommet underdånigt memorial, hvilket såsom bilaga åtföljer denna proposition, enligt uppdrag af pensionsinrättningens sistlidet år samlade fullmäktige anmält, att, emot hvad efter föregående erfarenhet om jernvägstrafikens utveckling kunnat förväntas, skilnaden mellan Statens jernvägstrafiks inkomster samt drift- och underhållskostnader redan för år 1873 uppgått till 5,26 procent af anläggningskostnaden, sådan denna kunnat beräknas på grund af Styrelsens öfver Statens jernvägsbyggnader senaste bokslut och öfriga omständigheter, för hvilka Styrelsens för Statens jernvägstrafik årsberättelse för år 1873 närmare redogjorde, samt att således tiden inträdt för ett förnyadt bestämmande af den grund, hvarefter bidraget från trafikmedlen finge till pensionsinrättningen utgå.

Direktionen, som, med afseende å frågan om beloppet af det statsbidrag, hvilket är för pensionsinrättningen behöfligt, på det densamma må kunna fylla sin uppgift och bereda delegarne de dem utlofvade pensioner, ansett sig böra för två särskilda tidpunkter, nemligen slutet af år 1873 och slutet af September månad 1874 verkställa undersökning af pensionsinrättningens tillgångar och skulder, har vidare i omförmälda memorial framlagt resultatet af nämnda undersökning samt, under åberopande deraf och enär det utan tvifvel vore ganska vanskligt att ånyo, såsom skedde år 1872, utsätta en termin af samma art, som den förra, då förnyelse af sannolikhetsberäkningarne borde ske och statsbidragets storlek på nytt bestämmas, i underdånighet, å Fullmäktiges vägnar, hemställt, att bidraget af trafikmedel till Statens jernvägstrafiks pensionsinrättning måtte fortfarande och tillsvidare få utgå med en och en half procent af skilnaden mellan Statens jernvägstrafiks samtliga inkomster å ena samt drift och underhåll å andra sidan, utan hinder deraf, att berörda skilnad uppgått till fem procent af de trafikerade banornas anläggningskostnad; varande vid memorialet fogade de deri åberopade särskilda bilagor.

Sedan Chefen för Kongl. Civildepartementet anmodat Lektorn i matematik vid Stockholms gymnasium F. W. Hultman att granska de finansiella grunderna för Direktionens nyssomförmälda hemställan, har denne uti ett den 16 innevarande månad afgifvet yttrande, förklarar sig hafva funnit samma grunder med åtföljande motivering tillfredsställande och de åberopade sifferdata så tillförlitliga, som erfarenheten i den ännu så unga pensionsinrättningen kunnat medgifva.

Styrelsen för Statens jernvägstrafik, hvars underdåniga utlåtande i ämnet blifvit infordradt, har den 19 i denna månad med sådant utlåtande inkommit och deri anført, att Styrelsen i sitt underdåniga memorial af den 9 Februari 1872 i fråga om bildandet af en pensionsinrättning vid Statens jernvägstrafik vågat antaga, att det då föreslagna och sedermera under vissa vilkor fastställda bidraget af trafikmedel till berörda inrättning skulle vara så tillräckligt, att inrättningens ekonomiska ställning kunde efter hand vinna den förkofran, som framdeles möjliggjorde en förhöjning af de för närvarande bestämda pensionsbeloppen; att den af Direktionen förebragta utredning dock icke gäfvé något stöd för ett sådant antagande och skulle, derest densamma grundade sig på en längre tids erfarenhet och sålunda vore att anse såsom ett orubbligt uttryck af pensionsinrättningens ekonomiska ställning, föranleda till ett uttalande från Styrelsens sida i syfte af sådan förändring i inrättningens stadgar, att förr, än nu varande omständigheter medgäfvé, tillräckliga pensioner kunde beredas dem, som vid inrättningens stiftande befunno sig i de högsta åldersklasserna; men att, då erfarenheten i antydde hänseendet ännu icke vore nog stadgad samt utsigterna för ett för tjensten fördelaktigare tillgodoseende af pensionsinrättningens ändamål möjligen kunde ljusna, Styrelsen för denna gång inskränkte sig till att i underdånighet tillstyrka bifall till Direktionens framställning.

Hvad sålunda och i öfrigt i detta ärende förekommit har Kongl. Maj:t tagit i Nådigt öfvervägande; och vid betraktande deraf,

att, fastän skilnaden mellan Statens jernvägstrafiks samtliga inkomster å ena sidan och utgifter för drift och underhåll å den andra för år 1873 icke obetydligt öfverstigit fem procent af den sammanräknade summa, som anläggningen af de trafikerade banorna enligt Styrelsens öfver Statens jernvägsbyggnader bokslut kostat, det till en och en half procent af berörde skilnad bestämda bidrag till Statens jernvägstrafiks pensionsinrättning, utgörande 82,851 Kronor 32 öre, likväl icke i någon afsevärd mån öfverstigit det belopp 82,213 Kronor, som, enligt den af Direktionen åstadkomna utredning erfordrats, så vida nämnda inrättning skulle kunnat fullgöra den mot aflöningsbeloppen och ställningen för öfrigt vid 1873 års slut svarande eventuella pensionering;

att det statsbidrag, som vid slutet af September månad 1874, på grund af hvad som under de tre första kvartalerna af nämnda år blifvit till pensionsinrättningen öfverlemnadt, beräknats komma inrättningen för samma år tillgodo, med icke mindre än 2,350 Kronor understiger det belopp af 95,350 Kronor, som fullgörande af de inrättningen vid 1874 års slut eventuelt åliggande förbindelser ansetts kräfvá;

samt att den erfarenhet, hvilken under den korta tid pensionsinrättningen varit i verksamhet blifvit vunnén, desto mindre kan antagas hafva gifvit vid

handen fasta grunder för meddelande af nya bestämmelser i frågan, som ännu icke hunnit utredas, i hvad mån skillnaden mellan statens jernvägstrafiks samtliga inkomster samt drift- och underhållskostnader för år 1874 öfver- eller understiger fem procent af kostnaden för anläggningen af de samma år trafikerade banorna;

föreslår Kongl. Maj:t Riksdagen att medgifva, att bidraget från trafikmedlen till Statens jernvägstrafiks pensionsinrättning må fortfarande och tillsvidare utgå med en och en half procent af skillnaden mellan Statens jernvägstrafiks samtliga inkomster å ena, samt utgifter för drift och underhåll å andra sidan, utan hinder deraf, att berörda skillnad redan ett år uppgått till fem procent af de trafikerade stambanornas anläggningskostnad; viljande, i händelse af bifall till denna framställning, Kongl. Maj:t anbefalla nämnda inrättnings Direktion att, derest enahanda förhållande mellan ofta omförmälda skillnad och anläggningskostnad, som inträffat år 1873, ånyo inträder, hvarje femte år, räknadt från 1874, angående pensionsinrättningens ekonomiska ställning och öfriga på förevarande fråga inverkan omständigheter verkställa så beskaffade sannolikhetsberäkningar och derpå grundad utredning, som Direktionen nu framlagt, samt dymedelst periodiskt åstadkomma erforderliga materialier för riktigt bedömande af frågan, om och när förändrade bestämmelser rörande statsbidragets storlek böra meddelas.

Handlingarne i detta mål skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; Och förblifver Kongl. Maj:t Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

Axel Bergström.

*Utdrag af Protokollet öfver Civil-ärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott den
22 Januari 1875.*

Närvarande:

Hans Excellens, Herr Justitie-Statsministern *Carleson*,
Hans Excellens, Herr Statsministern för Utrikes ärendena *Björnstjerna*,
Statsråden: *Berg*,
Wennerberg,
Bergström,
Friherre *Alströmer*,
Weidenhielm,
Lovén,
Friherre *Åkerhielm* och
Friherre *von Otter*.

Härefter uppläste Departementschefen, Statsrådet *Bergström*, till justering ett i öfverensstämmelse med hvad Kongl. Maj:t denna dag, enligt Statsrådets enhälliga tillstyrkande, förut beslutit, uppsatt förslag till nådig proposition till Riksdagen, att det till statens jernvägstrafiks pensionsinrättning anvisade bidrag af trafikmedlen må tills vidare utgå efter samma beräkningsgrund som hittills; Och täcktes Hans Maj:t Konungen, enligt Statsrådets underdåniga tillstyrkande, gilla samma förslag samt förordna, att i enlighet dermed Nådig Proposition skulle till Riksdagen aflåtas, så lydande som bilagan C till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Axel Hegardt.

Bilaga.

Stormäktigste, Allernädigste Konung!

I det af Eders Kongl. Maj:t utfärdade nådiga Reglemente för Statens jernvägstrafiks pensionsinrättning af den 9 September 1872 har Eders Kongl. Maj:t efter Riksdagens hörande tillförsäkrat denna inrättning ett bidrag från trafikmedlen, motsvarande en och en half procent af skilnaden mellan Statens jernvägstrafiks samtliga inkomster å ena samt utgifter för drift och underhåll å andra sidan, att utgå till dess berörda skilnad stigit till fem procent af den i Styrelsens öfver Statens jernvägsbyggnader räkenskaper bokförda anläggningskostnaden för de till trafik upplåtna stambanedelarne. Det sålunda bestämda procenttalet har, emot hvad man efter föregående erfarenhet om jernvägstrafikens utveckling kunde förvänta, redan nu uppnåtts, i det att för år 1873 skilnaden mellan Statens jernvägstrafiks inkomster samt drift- och underhållskostnader uppgått till 5,26 procent af anläggningskostnaden, sådan denna kunnat beräknas på grund af Styrelsens öfver Statens jernvägsbyggnader senaste bokslut och öfriga omständigheter, för hvilka Styrelsens för Statens jernvägstrafiks årsberättelse för 1873 närmare redogör. Tiden för ett förnyadt bestämmande af den grund, hvarefter bidraget från trafikmedel får till pensionsinrättningen utgå, har sålunda inträdt, och Direktionen för denna inrättning får, efter uppdrag af inrättningens detta år samlade fullmäktige, underdånigst anmäla nu angifna förhållande samt i anledning deraf göra följande underdåniga framställning.

Under den korta tid, föga mer än två ar, som förlutit sedan pensionsinrättningen trädde i verksamhet, hafva de förhållanden, som inverka på inrättningens ekonomiska ställning och i följd deraf inrättningens behof af understöd från Statens sida, tydligen ej kunnat undergå några väsentliga förändringar.

Då hvarje anstalt, som afser att bereda pensioner eller lifräntor genom efterhand inflytande afgifter och fortgående bidrag samt dessa inkomsters förräntande, ytterst måste hvila på vissa å en vidsträcktare erfarenhet grundade sannolikhetsberäkningar angående tjenstbarhet och lifslängd bland personer af samma yrke, som de blifvande delegarne, men en dylik erfarenhet icke kunde hafva vunnits beträffande personalen vid Statens jernvägar, hvilka endast under en jemförelsevis kort tid varit trafikerade, så lades till grund för beräkningarne öfver Statens jernvägstrafiks pensionsinrättnings sannolika utgifter och behöfliga inkomster de statistiska uppgifter, som i dessa hänseenden framlagts af en framstående tysk vetenskapsman, efter hvilka uppgifter de tabeller utarbetats, som finnas införda i det underdåniga förslag, hvilket bifogades Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition till 1872 års Riksdag angående bidrag till pensionsinrättningar för tjenstepersonalen vid Statens jernvägstrafik och denna personals efterlemnade enkor och barn.

I hvad mån de sålunda antagna allmänna grunderna komma att bekräftas af dödlighets- och tjenstbarhetsförhållandena inom vårt lands jernvägspersonal kan icke visa sig förr, än efter en längre tids förlopp, och således ej bedömas efter det ringa antal dödsfall och utträden ur tjenst, som egt rum under den korta tiden från inrättningens stiftande. Under pensionsinrättningens första år, 1873, afledo 20 och pensionerades 5 personer eller i det närmaste de antal, som voro att förvänta under denna period, enligt de följda sannolikhetsberäkningarne, men denna öfverensstämmelse är alltför mycket beroende på tillfällighet för att kunna anföras såsom bekräftelse på beräkningarnas riktighet; den ådagalägger likväl, att förhållanden hittills ej inträffat, som störa eller minska tillförlitligheten af de gjorda förutsättningarne.

Då skäl således ej finnas att antaga, det de statistiska grunder, hvarpå pensionsinrättningen blifvit bygd, behöfva ersättas af andra, är det ej heller antagligt, att inrättningens ekonomiska ställning skulle inom samma korta tid hafva gestaltat sig så, att densamma skulle föranleda till en förändring i det bidrag af trafikmedel, som så nyss blifvit inrättningen tillförsäkradt, och detta bekräftas för öfrigt genom den undersökning af pensionsinrättningens tillgångar och skulder, Direktionen ansett sig böra verkställa med afseende på frågan om beloppet af det bidrag från Statens sida, som är för inrättningen behöfligt, för att hon skall kunna fylla sin uppgift och bereda sina delegare de pensioner, som blifvit dem utlofvade.

Bemälda undersöknings resultat anhåller Direktionen att få här nedan framlägga, med förutskickande af några allmänna anmärkningar rörande det använda beräkningssättet.

Pensionsinrättningens ansvarsskyldighet mot delegarne mätes efter de till en viss tidpunkt enligt den antagna sannolikhetsberäkningen reducerade värdena af pensioner, hvilka dels till inrättningens nu i tjänst varande delegare reglementsenligt komma att utbetalas, dels redan börjat utgå. Inrättningens tillgångar åter, *fränsedt bidraget i trafikmedel*, mätes af *dels* behållning i kontanta medel och värdepapper, *dels* af de reducerade värdena af delegarnes framtida årsafgifter. Bägge slagen af reducerade värden, eller såsom de kallas »närvarande värden», hafva uträknats efter de i ofvan åberopade underdåniga förslag intagna tabeller och på samma sätt som den derstädes uppställda förslagskalkylen, med iakttagande af att pensionerna utgå kvartalsvis och enligt det nädigst fastställda reglementet kunna uppnå ett maximibelopp af femtio procent af arvodet, ökad med 15 procent för den arvodestagare, som jemväl åtnjuter inqvartering, samt att delegarnes årsafgifter inflyta månadsvis; hvarjemte beräkningarne gjorts så mycket mera i detalj än som skett i nämnda förslag, att ifrågavarande värden uträknats särskildt för hvarje lefnadsårs- och tjänsteårsgrupp.

Enligt dessa grunder hafva ofta nämnda värden blifvit beräknade för tvänne tidpunkter, nemligen slutet af år 1873 och slutet af September 1874, och gifver en jämförelse mellan resultaten för dessa båda tidpunkter en föreställning om den betydliga *utvidgning*, pensionsinrättningen vunnit under tiden mellan de antydda gränserna.

Antalen delegare i pensionsinrättningen vid hvardera af båda dessa terminer samt de till samtliga delegare i samma lefnads- och tjänsteårsklass utgående arvoden äro angifna i vidfogade bilagor Litt. A 1 och A 2. De mot dessa arvodessummor svarande närvarande värdena af blifvande pensioner och delegares afgifter äro upptagna i bilagorna Litt. B 1 och B 2, samt summorna af arvoden och af närvarande värden af pensioner och afgifter för hvarje tjänsteårsklass sammanförda i bilaga Litt. C.

Af dessa bilagor framgår, att vid slutet af år 1873 antalet delegare i pensionsinrättningen uppgick till 2,246, fördelade i 52 ålders- och 13 tjänsteårsklasser; att summan af de till dem utgående arvoden utgjorde 1,666,080 Kronor, och den del af denna summa, hvarå med afseende å pensioneringen ett tillägg af 15 procent bör beräknas, 1,517,520 Kronor; och utgör sålunda hela det s. k. aflöningsbeloppet, eller den med nyssnämnda tillägg vederbörligen ökade arvodessumman, 1,745,148 Kronor. Det mot detta belopp svarande närvarande värdet af blifvande pensioner för inrättningens dåvarande delegare

utgör

utgör 1,549,247 Kronor, samt det närvarande värdet af delegarnes afgifter under återstoden af deras tjänstetid 452,446 Kronor.

Vid 1873 års slut utgingo pensioner till fem pensionärer med ett sammanräknadt pensionsbelopp af 844 Kronor per år, och det till samma tidpunkt hänfödda närvarande värdet af dessa pensioner utgör, beräknadt efter de i åberopade tabeller angifna värden af invalidräntor, 7,615 Kronor.

Pensionsinrättningens kapitaltillgång vid 1873 års slut uppgick enligt för det året uppgjort bokslut, med utelemnande af öretal, till 208,399 Kronor.

I September månad 1874 hade pensionsinrättningen 2,502 delegare, fördelade i 53 lefnadsårs- och 14 tjänsteårsklasser samt med arvoden af tillsammans 1,979,320 Kronor. Af denna summa utgingo 1,806,360 Kronor till dem, som hafva rätt att för pensioneringen beräkna inqvarteringstillägg af 15 procent, hvadan med inräkning af detta tillägg ett sammanlagdt aflöningsbelopp uppkommer, stort 2,250,274 Kronor. Det häremot svarande närvarande värdet af förenämnde delegares blifvande pensioner är 1,885,784 Kronor och samma slags värde af delegarnes återstående afgifter 528,802 Kronor.

Pensioner utgingo till 7 personer med ett sammanräknadt årsbelopp af 1,224 Kronor och dessa pensioners närvarande värde, enligt åberopade beräkning af invalidräntor, utgör 10,698 Kronor.

Inrättningens kapitalbehållning vid slutet af September 1874 utgjordes af behållningen från 1873, stor 208,399 Kronor; derå upplupen ränta 7,815 Kronor; under året erlagda årsafgifter 30,181 Kronor och uppflyttningsafgifter 14,368 Kronor samt bidrag af trafikmedel 69,012 Kronor, eller tillsammans 329,775 Kronor.

Sammanställas de sålunda dels af pensionsinrättningens räkenskap gifna, dels ur beräkningarne framgående talen, ställer sig öfversigten af inrättningens ställning vid ifrågavarande begge tidpunkter, som följer:

	<i>Skulder:</i>	31 Dec. 1873.	30 Sept. 1874.
Närvarande värde af blifvande pensioner	Kronor	1,549,247	1,885,784
Närvarande värde af redan utgående pensioner	»	7,615	10,698
	Summa Kronor	1,556,862	1,896,482.

	<i>Tillgångar:</i>	31 Dec. 1873.	30 Sept. 1874.
Kapitalbehållning	Kronor	208,399	329,775
Närvarande värden af delegares framtida årsafgifter	»	452,446	528,802
	Summa Kronor	660,845	858,577.

Skilnaderna, hvarmed beräknade skulder öfver-
skjuta tillgångarne, utgöra således

Kronor 896,017 1,037,905,

Bih. till Riksd. Prot. 1875. 1 Saml. 1 Afd. 4 Häft. 2

hvilka belopp angifva de *närvarande värdena* af år för år efterhand inflytande *bidrag af trafikmedel*, som erfordras för att inrättningen skall kunna fullgöra den mot aflöningsbeloppen och ställningen för öfrigt vid hvardera beräknings-terminen svarande eventuella pensionering.

Storleken af detta bidrag, fördeladt efter år, bestämmes deraf, att det *årliga bidraget* måste stå i samma förhållande till summan af delegarnes *årsafgifter*, som *bidragets närvarande värde* till *årsafgifternas närvarande värde*.

De på delegarne vid 1873 års slut belöpande årsafgifter uppgingo till 35,293 Kronor samt årsafgiftssumman för delegarne 1874 till 41,259 Kronor, och befinner sålunda, enligt nyss angifna proportion, det efter ställningen 1873 beräknade årliga bidraget utgöra 69,894 Kronor, och det efter ställningen 1874 beräknade 80,982 Kronor.

Dessa bidragsbelopp äro likväl ej att betrakta som konstanta, annat än så vida de förhållanden, som betinga pensioneringen, ej undergå någon väsentlig förändring. Dels *förbättring* i delegarnes aflöningsvilkor, dels *tillökning* i delegareantalet verkar emellertid till höjande af pensioneringskostnaden. Ingendera af dessa omständigheter har likväl kunnat medtagas i den föregående beräkningen, emedan båda underkastas skiftningar, som icke äro bestämbara; men Direktionen får emellertid, i fråga om huruledes den första af dessa omständigheter kan komma att inverka på tillväxten i pensionsinrättningens ansvarssumma, anföra följande.

För att betäcka en del af den med aflöningsförhöjningar förbundna tillökning i pensioneringskostnad erlägger delegaren, hvarje gång han kommer i åtnjutande af löneförhöjning, en *uppflyttningsafgift*, motsvarande förhöjningen i aflöning för en månad. Den återstående delen af nyss berörda tillökning i pensioneringskostnaden måste betäckas med ett bidrag, hvilket ej kan beräknas lägre, än till dubbla beloppet af uppflyttningsafgiften. Delegarnes uppflyttningsafgifter för år 1873 uppgingo till 12,319 Kronor och 1874 till 14,368 Kronor, och de häremot svarande behöfliga bidrag skulle sålunda utgöra för det förra året 24,638 och för det senare 28,736 Kronor. Men de aflöningsförhöjningar, som egde rum dessa år, voro, såsom bekant, föranledda af den utomordentliga prisstegring, som under denna tid inträffade å alla lefnadsförnödenheter och måste derföre anses vara långt öfver den blifvande årliga medelförhöjningen. Antager man denna uppgå till endast hälften af förhöjningarne under de nämnda åren, skulle för ett delegareantal, så stort som under år 1873, den behöfliga bidragstillökningen utgöra 12,319 och för 1874 års delegareantal 14,368 Kronor, hvarigenom således det totala årsbidraget till pensionering af det förra årets delegare blefve höjdt till 82,213 och till pensioneringen af det senare årets till 95,350 Kronor. Häremot svara ungefärligen de statsbidrag, som under dessa båda år kommit inrättningen till godo, och som ut-

gjorde för 1873 82,851 Kronor samt för 1874 kan beräknas, på grund af hvad som under de tre första kvartalen till inrättningen öfverlemnats, till omkring 93,000 Kronor.

Beträffande derefter ett i mån af ökad delegareantal stegradt behof af statsbidrag får Direktionen endast anföra, att under sista kvartalet af 1874 antalet delegare ökades med 266 personer, med en sammanlagd aflöning af 127,800 Kronor; att under 1875 en ytterligare tillökning kommer att ega rum till följd af dels *banans utsträckning* till Storvik, dels anordnande af nattjenstgöring å nya sträckor samt äfven i öfrigt *tabrikare tåg*; och att samma förhållande torde vara att motse äfven under flera kommande år, ehuru det ej är möjligt att bedöma, i hvilken progression denna ökning af personalen och dermed följande stegring i pensionsinrättningens ansvarighet kommer att försiggå. De bägge nyss antydda orsakerna till ett ökad delegareantal verka emellertid i allmänhet till ökad trafikintägt, och man torde utan allt för stort misstag kunna förutsätta, att, derest årsbidraget af trafikmedel fortfarande får utgå med hittills bestämd andel af skilnaden mellan inkomster och utgifter, den ökade trafikintägten skall tillskynda inrättningen en så pass stor höjning i beloppet af nämnda bidrag, att de stegrade anspråken på inrättningens pensionsförmåga skola uppfyllas.

Direktionen bör härvid ej lemna oanmaldt, att hon lyckats göra de hittills inflytna medlen fruktbara efter en half procent högre räntefot, än den i förslaget till inrättningens ordnande äfvensom här ofvan använda, men att denna fördel i någon mån motväges deraf, att bidragen från trafikmedlen till följd af den tid, som åtgår för uppgörelsen af jernvägstrafikens bokslut, ej komma inrättningen till godo förr än två månader efter den, för hvilken de utgå, samt tat med afseende härpå, äfvensom å afbränningen i oundvikliga utgifter, Direktionen ej, med stöd endast af en kort tids erfarenhet, vågat antaga en högre teoretisk ränteberäkning, än den ursprungligen nyttjade.

Då vid beräkningar för pensionering af en jernvägspersonal de båda faktorerna tjänstbarhet och dödlighet icke kunna medtagas efter de vanliga värden derå, som vid andra beräkningar af lifräntor användas, vågade man icke med sådan visshet lita på de för Statens jernvägstrafiks pensionsinrättning uppställda förutsättningarne, att man tilltrodde sig kunna föreslå ett för all framtid gällande statsbidrag. Man förutsåg, att en särskild erfarenhet härutinnan kunde komma att föranleda till en förändring af statsbidragets storlek, och att det i alla händelser blefve nödigt att efter en viss tid förnya beräkningarne med ledning af sådan erfarenhet. Af denna anledning utsattes en termin, då räkningarne borde göras om, och dertill valdes den tid, då skilnaden emellan inkomster och driftkostnad första gången skulle uppgå till 5 procent af de trafikerade stambanornas anläggningskostnad.

Att denna tid skulle inträffa redan halftannat år efter pensionsinrättningens stiftande, trodde man icke då, och att tiden varit för kort för vinnande af nödig erfarenhet, torde vara uppenbart. Att om igen utsätta en termin af samma art som den förra, då förnyelsen af kalkylerna bör ske och statsbidragets storlek på nytt bestämmas, är utan tvifvel ganska vanskligt. De sista åren hafva visat, huru trafikinkomsterna hastigt kunna springa upp till en oväntad höjd, och det är mycket sannolikt, att den tid, då trafiköfverskottet uppgår till 6 procent af anläggningskostnaden, skall inträffa långt innan erforderlig erfarenhet vunnits, huruvida redan stadgadt statsbidrag kan anses för stort eller för litet. Vid sådant förhållande tror Direktionen, i likhet med Fullmäktige, lämpligast vara, att statsbidraget, till storleken beräknadt på samma sätt som redan är vordet bestämdt, får utgå *tills vidare*.

På grund af ofvan verkställda utredning samt hvad i öfrigt är anfördt, får Direktionen å Fullmäktiges vägnar underdånigst hemställa, att bidraget af trafikmedel till Statens jernvägstrafiks pensionsinrättning måtte fortfarande och tills vidare få utgå med en och en half procent af skillnaden mellan Statens jernvägstrafiks samtliga inkomster å ena samt utgifter för drift och underhåll å andra sidan, men utan hinder deraf, att berörda skillnad uppgått till 5 procent af de trafikerade banornas anläggningskostnad.

Direktionen framhårdar med djupaste vördnad, trohet och nit

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Eders Kongl. Maj:ts

underdånigste och tropligtigste
tjenare och undersåtar

C. LIMNELL.

C. Löfman.

Chr. L. Meuller.

Ludvig Tibell.

Stockholm den 31 December 1874.